

Har vi råd til at tabe barndommen på gulvet?

UDEN OMSORG: For et barn i vuggestue og børnehave føles en dag uden tilstrækkelig nærvær og omsorg som en smertefuld uendelighed.

» En god barndom koster - har vi råd til at lade være?

Af Pia Clementsen
Formand for Dansk
Psykoterapeutforening

Jeg mener ikke kun økonomisk, men især menneskeligt. Vi ved, hvor meget barndom og opvækst betyder for os livet i gennem. Det er i mødet med andre, vi dannes, og vores indre fortælling om os selv opstår. Vi ved, at barndommen sætter sig i vores nervesystem og virker ind på os og vores evne til at indgå i relationer livet igennem. Vi ved, hvor vigtigt det er for børn at blive set, at få øjenkontakt og omsorg, at føle sig trygge. Gennem vores barndoms møde med voksne danner vi vores værdier.

Børnene er samfundets fremtid. Vi kan ikke nøjes med at opbevare dem 8-10 timer hver dag. Og for et barn i vuggestue og børnehave føles en dag uden tilstrækkelig nærvær og omsorg som en smertefuld uendelighed.

Skal byde på det bedste

Når vi som samfund vil have begge forældre på arbejdsmarkedet på fuld tid, så må vi også sikre, at forældrene trygt kan aflevere deres børn i institutioner, der her skal byde ind med det bedste. Der har været forsket

rigtig meget i barndom og barndommens betydning, så vi ved virkelig meget om, hvad der skal til. Med baggrund i den viden må det undre, hvorfor vilkårene i børneinstitutionerne forringes, uddannelserne udvandes og efteruddannelse på området efterhånden næsten ikke sker.

Vi ved også fra forskning om mønsterbrydning, at det udsatte og sårbare barns møde med andre omsorgsfulde voksne, der ser dem, kan ændre disse børns livsbane i positiv retning.

Der har været en optagethed af intellektuelle læringsprocesser i børnehaverne. Hvad med de sociale og relationelle læringsprocesser? Hvad med mennesket?

Øget mistrivsel

Som psykoterapeuter ser vi, lige som mange andre fagpersoner, hvor meget kvaliteten i daginstitutionstilbuddet betyder i arbejdet med sårbare børn, og hvor meget barndommen spiller ind på den måde, det voksne liv leves på. Det er vigtigt, at barndommen ikke bliver afsat for øget mistrivsel og følelse af ensomhed. Det er vigtigt, at vores første år i livet bliver varetaget tilstrækkeligt normeret, kvalificeret og omsorgsfuldt af professionelle mennesker i hvis hænder, vi hver dag lægger vores børn og børnebørn.

En god barndom koster - har vi råd til at lade være?

Vi behøver slet ikke blive grebet af ren afmagt. For vi kan selv gøre noget. Det kræver dog først og fremmest, at vi gør op med nyttesynet. At vi lader naturen være natur på naturens egne præmisser, skriver Maria Reumert Gjerding.
Foto: Naturstyrelsen

Lad naturen være natur

LIDT MINDRE: Det er nu, naturen vågner, og livet igen opstår. Desværre bliver der lidt mindre af det hele år for år.

Synspunkt

Af Maria Reumert Gjerding
Præsident for Danmarks
Naturfredningsforening

Skovlynsningerne er forsvundet. Enge og moser er drænet bort. Vi lader ikke naturen være natur på naturens egne præmisser og vores idé om, at alt skal være nyttiggjort, koster skovperlemorsommerfugle, skovgøgeliljer og engblåfugl dyrt.

Også på havet er vi effektive. Under den glitrende havoverflade hersker søanemoner, makreller, boblerev og marsvin og alle de andre af havets sære skabninger. Det er den største og mest uregulerede natur, vi har i Danmark. Men vi skraber havbunden bort, fisker bestandene i bund, smider bifangster ud, forurenere med havbrug og bruger i øvrigt havet som skraldespand for forurening fra land: Kvælstof og fosfor strømmer ud og suger ilten ud af havet.

Konsekvensen er enkel: Havene omkring os har det skidt, og ikke et eneste dansk havområde vil kunne leve op til EU's mål om god økologisk tilstand i 2020.

Med andre ord. Naturen i Danmark

har nået et lavpunkt, og vi står midt i en kæmpe biodiversitetskrise. Årsagen er, at langt det meste af vores natur er underordnet hensyn til fiskeri-interesser, hensyn til landbrugs- og skovinteresser, til jagtinteresser, der er hensyn til byudvikling og infrastruktur eller nyttesynet til statens indtægter.

Men vi behøver slet ikke blive grebet af ren afmagt. For vi kan selv gøre noget. Det kræver dog først og fremmest, at vi gør op med nyttesynet. At vi lader naturen være natur på naturens egne præmisser.

110.000 hektar skov

Et rigtigt godt sted at starte er på de naturarealer, vi selv ejer. Du og jeg. Staten ejer og forvalter omkring 110.000 hektar skov og omkring 90.000 hektar lysåbne naturarealer. Om noget sted, så skulle naturen da her have forsteret alle steder, hvor det giver mening.

I dag drives langt den største del af vores skove som almindelig tømmerproduktion, om end mere naturnært end tidligere tiders plantager, og i den lysåbne natur forhindrer stive regler og vanetænkning, at det er natur og biodiversitet der har den højeste prioritet. Kvæg gumler løs i statens tjeneste og ender endda deres liv som naturbøffer i supermarkederne, men alt for ofte har de det bidt alt det, som bier og sommerfugle skulle leve i og af, bort. Nationalparkerne, hvoraf staten ejer en del, drives akkurat som før, områderne fik de fine titler. Her underskrives hvert år hundredvis af kontrakter om naturpleje, men fordi reglerne er indrettet efter en fejlagtig forståelse for naturens dynamik og af hensyn til kontrollen, bliver tilskuddet ofte en hindring for at få den bedste natur.

Der er i dag en bred forståelse for, at græssende dyr skal gå ude hele året for at skabe den naturlige dynamik, som er afgørende for biodiversiteten. Det er om vinteren, at dyrene holder opvækst af træer og buske nede, de skaber med deres tramp og slid plads til, at der kan spire nye planter, og frisk lort hele året

er afgørende for gødningsbillerne. Men hensynet til at kunne opretholde økonomisk støtte til naturplejen gør, at græsningen er for intensiv om sommeren, og om vinteren bliver man så nødt til at give dyrene foder for at man ikke kommer i karambolage med dyrevelfærd. Eller også sender man maskinerne i felten, men de kan altså ikke det samme som heste og køer.

Lad mig lige gøre det helt klart. Naturpleje er ikke af det onde for naturen - det er faktisk helt nødvendigt mange steder. Problemet er, at den naturpleje, der ind i mellem sker på de statslige arealer, ofte ender med at skade naturen mere end gavne den. De ofte beskyttede naturtyper overgræsses, kratryddes eller brakpudses for at fremstå som rigtige produktionsarealer efter et regelsæt og målestok som et veldrevet landbrug.

Lad naturen råde

Vi siger: Lad naturen råde alle de steder, hvor det er muligt på de statslige arealer. Ud med husdyrbier og kødproduktion og stive regler for højden af græsset og antallet af buske. Ind med de vilde bestøvere og vildere græsning med biodiversiteten som mål. Lad naturens processer råde året rundt, hvor det overhovedet er muligt.

Lad mig også lige slå fast. Jeg ved, at Naturstyrelsen kæmper for naturen hver eneste dag. De gør det rigtig godt mange steder, men er grundlæggende underlagt et paradigme om selv at skulle hente rigtigt mange penge hjem til driften. Nu har ministeren på området, Jakob Ellemann-Jensen lovet et serviceeftersyn i styrelsen. Det er jeg glad for. For det er politikerne, der skal se på, hvor vi får mest natur for pengene.

Det opløftende er, at vi faktisk selv kan gøre rigtigt meget for at gøre vores natur endnu dejligere og endnu rigere. Jeg håber, at vi får politikerne i kommunerne og i Folketinget med os her. Rigtigt godt forår.

Rettelse

Af lederen her i avisen fremgik det onsdag den 4. april, at Dansk Folkepartis folketingsmedlem, Kim Christiansen, har kæmpet for en omfartsvej ved Mariager, hvor han selv driver en kro. Vi tillagde Kim Christiansen motivet at kæmpe for vejen i det område, han er opstillet i til Folketinget. Omfartsvejen ligger dog i Nordjyllands Storkreds, mens Kim Christiansen er valgt i Østjyllands Storkreds.

Mariager Kommune blev i 2007 delt mellem Østjyllands Storkreds og Nordjyllands Storkreds. Vi beklager fejlen.

HØJ